

rigsministeriet truffen Bestemmelse. Efter Udvalgets Forslag skal selv i dette Dieblit Afgjørelsen af de Spørgsmaal, der maatte blive restte om, hvilket Havneterritorium der bør henføres til Kjøbstaden, kun være bindende for vedkommende Kjøbstad, saaledes at Henlæggesen, hvis Private formene, at der tilkommer dem en Eiendomsret til et eller andet Anlæg, som Indenrigsministeren vil overdrage eller henlægge til et Havnevæsen eller benytte i et eller andet Diemed, ikke kan stee uden ved Dom imod den vedkommende Berettigedes Paastand. — Det andet Underændringsforslag, som af den ærede Indenrigsminister er stillet til den af Udvalget foreslaaede nye Paragraph, angaaer Havnetaxterne. Hidtil har Forholdet jo været det, at der efter Forslag eller Indstilling af Havnecommissionerne er blevet fastsat Taxter, gjældende for et Tidsrum sædvanligt af 3 Aar. Disse Taxter danne Grundlaget for Havnens hele Deconomi, og Udvalget mener derfor, at det vilde være rettest at lade dem, naar de engang ere bestemte af Indenrigsministeren for et vist Tidsrum, gjælde usforandret for dette Tidsrum, medmindre Byraadet mener, at der er Anledning til Forandring. Nu er det vel sandt, at man kunde tænke sig, at der pludseligt kunde blive Trang til at foretage et eller andet større Arbejde ved en Havn, og at Havnen da muligt ikke kunde erholde Midlerne dertil uden en Forhjælpelse af Taxterne, at s. Ex. det Laan, der skulde optages til et saadant nødvendigt, større Arbejde, ikke kunde forrentes og afbetales af Havnens Midler uden en Forhjælpelse af Havnens Indtægter gennem en Forhjælpelse af Afgifterne. Men Udvalget troer at burde gaae ud fra, at der ikke i noget Tilfælde vil mangle god Billie hos Byraadene til, hvor Arbejdet virkelig er nødvendigt, at gaae ind paa en saadan Forhjælpelse af Taxterne, som i dette Diemed er nødvendig; at give Indenrigsministeren en fuldstændigt uindskrænket Bemyndigelse til efter sit eget Skjønnende, og uden at Byraadet er enigt deri, til enhver Tid at kunne forandre Havnetaxterne, efterat de eengang ere fastsatte, forekommer derimod Udvalget at ville være stridende mod den øvrige Frihed, som det ved nærværende Lovudkast er tilsigtet at indbrømme den communale Sty-

relse. — Jeg skal hermed foreløbigt afvente, hvad der maatte fremkomme fra den ærede Indenrigsminister om disse to Punkter, idet jeg paa Udvalgets Vegne ret meget beder om, at de af ham stillede tvende Underændringsforslag ikke maae blive vedtagne. Det Ændringsforslag, som Udvalget under Nr. 23 har stillet til Lovudkastets § 17, staaer i nær Forbindelse med den nu omtalte nye Paragraph, som Udvalget har tilladt sig at foreslaae, og dette gjælder ligeledes om Ændringsforslaget under Nr. 24, hvorfor jeg ikke finder nogen Anledning til at gjøre videre Bemærkninger derom.

Krog: Den ærede Ordfører har allerede omtalt den Bestemmelse, hvorpaa jeg særligt vil tillade mig at henlede det ærede Udvalgs Opmærksomhed med en Forespørgsel til samme, om det ikke skulde see sig istand til at foreslaae den forandret eller i alt Fald modificeret til 3die Behandling. Det er den Bestemmelse, som indeholdes i Udvalgets Ændringsforslag til § 15 om, at det skal tilkomme Skolecommissionerne at bringe den anordnede Skoletvang til Anvendelse. Man har jo meent i det Hele at kunne undvære Sognepræsten som Forretningsfører med Hensyn til Skolevæsenet, men nu vil man ved den nævnte Bestemmelse overdrage ham som Medlem af Skolecommissionen et Hverv, der virkelig i Ordets aleregentligste Forstand ogsaa er en Forretning; thi at bringe Skoletvangen i Anvendelse, udfordrer virkelig megen Correspondance til forskjellige Sider. Men dette burde, forekommer det mig, helst være overladt til dem, der have at udføre de øvrige Forretninger, der henhøre under Skolevæsenet. Anvendelsen af Skoletvangen medfører eller kan idetmindste medføre en Indtægt for Skolekassen, men Sognepræsten har jo nu iøvrigt slet Intet med Skolekassens Indtægter eller Udgifter at bestille. Eftergivelsen af en Mulct forarsager Skolekassen en Udgift, og derfor forekommer det mig rettest og billigst, at Bestemmelsen derom henlægges under dem, der forøvrigt skulle have med Skolekassens Indtægter og Udgifter at bestille. Saalænge Præsten var Medlem af Fattigvæsenets Bestyrelse, kunde han dernæst, naar han var een af dem, der skulde bringe Skoletvangen i Udførelse, dog ogsaa love Hjælp